

[Indenrigsministeren.]

tidige Praksis. Det fastsættes nu i § 4, at Politimestrene i de Omraader, for hvilke der er paabudt Udarbejdelse af samlede Planer, tillige er Luftværnschefer. Endvidere, at det paahviler Luftværnschefen i Overensstemmelse med § 2 i 1938-Loven i Samraad med de kommunale Myndigheder at medvirke ved Udarbejdelsen af Luftbeskyttelsesplanerne samt at drage Omsorg for Gennemførelse af alle saadanne Foranstaltninger, som staar i Forbindelse med den Politiet tillagte Overledelse, eller som særlig maatte være foreskrevet af Indenrigsministeren med Hjemmel i Loven eller er henlagt til Politiet i en i Overensstemmelse med Loven udarbejdet og godkendt Plan. Det paahviler herefter endvidere Luftværnschefen at forestaa Uddannelsen af det civilværnepligtige Mandskab, dog saaledes at Specialuddannelsen ved de enkelte Beskyttelsesgrene sker ved disses egen Foranstaltning.

Jeg skal endnu kun nævne, at der er givet dette Lovforslags §§ 1 og 2 Gyldighed til Udgangen af Marts 1941, medens Lovens øvrige Paragraffer foreslaas at skulle gælde indtil videre.

Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Hermed tillader jeg mig for dette høje Ting at fremsætte Forslag til Forlængelse af de 4 Love, der danner Grundlaget for en meget betydelig Del af de gennem de sidste 6 Maaneder truffene erhvervsøkonomiske Foranstaltninger.

De 4 Lovforslag, som jeg tillader mig at fremsætte under eet, er: *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 284 af 1. September 1939 om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 287 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v. samt Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 327 af 22. September 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer.*

Jeg vilde ikke tro, at nogen nærmere Motivering for Nødvendigheden af en Forlængelse af disse 4 Love er fornøden. De Tider, vi gennemlever, synes i sig selv at være den bedste Motivering for Lovenes Forlængelse. Jeg for mit Vedkommende tror, at vi maa regne med i Dag at staa over for en saa vanskelig Fremtid, at Be-

redskabsforanstaltninger aldrig har været mere nødvendige end netop nu. Intet tyder paa, at Verden rundt om os stiler mod Fred, og den Omstændighed, at Krigen med en Voldsomhed, som vi maaske ikke rigtig kan gøre os nogen Forestilling om, gennem de sidste 3 Maaneder ogsaa er rykket ind i et af de nordiske Lande og saaledes kommet os helt ind paa Livet, synes kun at kunne opfordre os til at lægge alle Kræfter i for hver paa sin Plads at yde et Bidrag til, at vi herhjemme kan komme paa en saa god Maade som muligt gennem den vanskelige Tid, der forestaar. Og lad mig straks tilføje: Jeg for mit Vedkommende er ganske enig med det ærede Medlem af dette høje Ting, der forleden gav alvorligt Udtryk for, at vi maa regne med at glide ind i strengere Fordelings- og Rationeringsforanstaltninger end dem, der hidtil har været nødvendige.

Naar man læser visse Dele af Dagspressen, har man undertiden det Indtryk, at det vist ikke endnu er gaaet op for alle, at Forholdene under denne Krig har artet sig og efter alle Solemærker at dømme vil arte sig helt anderledes økonomisk set for vort Land end under Verdenskrigen 1914—18. Allerede i de forløbne Maaneder har over 250 danske Sømand sat Livet til under deres Arbejde for at opretholde Tilførslerne til vort Land. 23 Skibe repræsenterende en Tonnage paa over 80 000 Tons Dødvægt er gaaet ned enten lastede med vigtige Tilførsler til Danmark eller paa Rejse i Ballast for at hente saadanne Tilførsler hjem. Landbrugets Afsætningsvanskeligheder er skærpede, vore Eksportmuligheder er begrænsede. Vor Valutareserve har været stærkt dalende, og danske Skibe, der skulde kunne indtjene Valuta til vort Land, har, efter at de udenlandske Skibe er forsvundet fra det danske Fragtmarked, i vidt Omfang maattet bindes i Fragter paa Danmark. Og endelig har Prisudviklingen i høj Grad været i vort Lands Disfavor. Vi maa købe forholdsvis dyrere, end vi kan sælge, idet vore Aftagerlande paa ganske anden Maade end under Verdenskrigen har indført Prisregulerings-, Besparelses- og Rationeringssystemer. Fra Midten af Aaret 1939 og til Begyndelsen af Aaret 1940 er vore Eksportpriser kun steget nogle og tyve Points, medens Importpriserne er steget ca. 70 Points. Hvad dette betyder for vort Lands Økonomi, siger formentlig sig selv, og det kan kun være gavnligt, at vi alle gør os Konsekvenserne ganske klart, selv om man fra visse Sider ikke synes at være meget tilbøjelig hertil. Vi maa indordne os bedst muligt under de